

ΓΝΩΜΗ της Ο.Κ.Ε.

“ Πλαίσιο ρυθμίσεων για τη σύσταση και λειτουργία της ευρωπαϊκής εταιρίας”
(Σχέδιο Νόμου)

Αθήνα, 19 Σεπτεμβρίου 2005

Διαδικασία

Στις 22.08.2005, ο **Υπουργός Ανάπτυξης κ. Δημήτριος Σιούφας**, απέστειλε προς γνωμοδότηση στην Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή (Ο.Κ.Ε.) με τη διαδικασία του κατεπείγοντος, το Σχέδιο Νόμου «Πλαίσιο ρυθμίσεων για τη σύσταση και λειτουργία της ευρωπαϊκής εταιρίας».

Η Εκτελεστική Επιτροπή της Ο.Κ.Ε. συνέστησε Επιτροπή Εργασίας αποτελούμενη από τους κ.κ. **Χαράλαμπο Κεφάλα, Γιώργο Τσατήρη, Ελευθέριο Αυγητίδη, Δημήτριο Πολίτη, Νικόλαο Λιόλιο** και **Φώτη Λίτσο**.

Ως πρόεδρος της Επιτροπής Εργασίας ορίστηκε ο κ. **Κεφάλας**. Στις εργασίες της Επιτροπής Εργασίας μετείχαν ως εμπειρογνώμονες οι δικηγόροι κ.κ. **Χαράλαμπος Χάρρακας, Αλέξανδρος Βουτσάς** και ο οικονομολόγος κ. **Σταύρος Αυγερινόπουλος**. Επιστημονική στήριξη παρείχαν οι επιστημονι-

κοί συνεργάτες της Ο.Κ.Ε. **Δρ. Αφροδίτη Μακρυγιάννη**, οικονομολόγος, και **Δρ. Αθανάσιος Παπαϊωάννου**, δικηγόρος, ο οποίος είχε και τον επιστημονικό συντονισμό της Επιτροπής.

Η Επιτροπή Εργασίας ολοκλήρωσε τις εργασίες της σε τέσσερις (4) συνεδριάσεις, ενώ η Εκτελεστική Επιτροπή διαμόρφωσε την εισήγησή της προς την Ολομέλεια στη συνεδρίαση της 13ης Σεπτεμβρίου 2005. Σημειώνεται ότι η Γνώμη βασίσθηκε σε νεώτερο κείμενο Σχεδίου Νόμου που απεστάλη από τον κ. Υπουργό στις 29.8.2005.

Η Ολομέλεια της Ο.Κ.Ε., στην οποία εισηγητές ήταν οι κ.κ. Τσατήρης και Πολίτης, αφού ολοκλήρωσε τη συζήτηση για το θέμα στη συνεδρίαση της 19^{ης} Σεπτεμβρίου 2005, διατύπωσε την **υπ' αριθ. 138** Γνώμη της Ο.Κ.Ε.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α΄

ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΤΩΝ ΔΙΑΤΑΞΕΩΝ ΤΟΥ ΣΧ/Ν

Το Σχέδιο Νόμου περιέχει 30 άρθρα κατανεμημένα σε πέντε κεφάλαια.

Το **Κεφάλαιο I** αποτελείται από τα άρθρα 1 έως και 8 και φέρει τον τίτλο «Γενικές Διατάξεις».

Το 1^ο άρθρο δίδει τους ορισμούς των όρων Κανονισμός, Οδηγία, Εποπτεύουσα Αρχή, Εταιρεία, Μητρώο και Προεδρικό Διάταγμα με τη συγκεκριμένη έννοια που έχουν στο Σχέδιο Νόμου.

Το 2^ο άρθρο αναφέρει μεταξύ άλλων ότι η ευρωπαϊκή εταιρία αποκτά νομική προσωπικότητα από την ημέρα της καταχώρισής της στο Μητρώο Ανωνύμων Εταιριών και ρυθμίζει την ευθύνη των ιδρυτών της εταιρίας κατά το προ της ιδρύσεως αυτής στάδιο.

Το 3^ο άρθρο παρέχει τη δυνατότητα σε νομικά πρόσωπα των οποίων η κεντρική διοίκηση δεν βρίσκεται εντός της Ε.Ε. να μετάρχει στη σύσταση ευρωπαϊκής εταιρίας υπό την προϋπόθεση ότι «έχει συσταθεί σύμφωνα με το δίκαιο κράτους μέλους, στο οποίο έχει και την καταστατική του έδρα και διατηρεί πραγματικό και συνεχή δεσμό με την οικονομία κράτους μέλους».

Το άρθρο 4 προβλέπει ότι η εταιρία που έχει καταχωρηθεί στην Ελλάδα διέπεται από το σχετικό κοινοτικό Κανονισμό, την ελληνική νομοθεσία για τις ανώνυμες εταιρίες και το εν λόγω Σχέδιο Νόμου καθώς και τις διατάξεις του Καταστατικού της Εταιρίας.

Το άρθρο 5 αφορά στο μετοχικό κεφάλαιο της ευρωπαϊκής εταιρίας και ορίζει ότι εάν η εθνική νομοθεσία προβλέπει για ορισμένα είδη εταιρικών δραστηριοτήτων μεγαλύτερο κατώτατο όριο μετοχικού κεφαλαίου από αυτό που ορίζει ο Κανονισμός, ισχύει το μεγαλύτερο αυτό όριο.

Το άρθρο 6 αφορά στην έδρα και ορίζει ότι η εταιρία που καταχωρείται στην ημεδαπή, οφείλει να έχει την καταστατική της έδρα και διοίκηση στην Ελλάδα. Επίσης, ορίζει τις διαδικασίες μεταφοράς της έδρας της εταιρίας και τα δικαιώματα των μετόχων που μειοψήφησαν στη σχετική απόφαση περί μεταφοράς.

Το άρθρο 7 θεσπίζει την υποχρέωση καταχώρησης της εταιρίας στο Μητρώο Ανωνύμων Εταιριών ή στο κεντρικό μητρώο εταιριών του Υπ.Αν., εφ' όσον προβλέπεται από ειδικές διατάξεις. Η διάταξη παραπέμπει σε Π.Δ. τον καθορισμό του τρόπου απόδειξης ότι τηρήθηκαν οι διαδικασίες για το ρόλο των εργαζομένων μέσα στην εταιρία (βλ. και άρθρο 29).

Το άρθρο 8 προβλέπει ότι για όσες πράξεις και στοιχεία ορίζεται υποχρέωση δημοσιότητας σύμφωνα με το Σχ/Ν, εφαρμόζεται η σχετική διάταξη του ελληνικού νόμου περί ανωνύμων εταιριών (άρθρο 7β του ν. 2190/10920).

Το **Κεφάλαιο II** αφορά στη σύσταση της εταιρίας και περιλαμβάνει τα άρθρα 9 έως και 16.

Το άρθρο 9 προβλέπει τη σύνταξη από το «διοικητικό ή διευθυντικό όργανο» κάθε ελληνικής ανώνυμης εταιρίας περίληψης Σχεδίου Συγχώνευσης το οποίο δημοσιεύεται.

Το άρθρο 10 ορίζει το συμβολαιογραφικό έγγραφο ως τον αναγκαίο τύπο για τη σύμβαση συγχώνευσης.

Το άρθρο 11 δίδει τη δυνατότητα στην αρμόδια Δ.Ο.Υ. ή σε κάθε κατά περίπτωση αρχή να σταματήσει τη διαδικασία συγχώνευσης στο πλαίσιο δημιουργίας ευρωπαϊκής εταιρίας όταν συντρέχει «δημόσιο συμφέρον».

Το 12^ο άρθρο δίδει τη δυνατότητα στους μετόχους που μειώθηκαν στην απόφαση περί συγχωνεύσεως να απαιτήσουν από την εταιρία την εξαγορά των μετοχών τους εάν συντρέχει «σπουδαίος λόγος» και ιδίως εάν «η σχέση ανταλλαγής είναι ιδιαίτερα δυσμενής γι' αυτούς».

Το 13^ο άρθρο ορίζει ότι ο έλεγχος της νομιμότητας της συγχώνευσης ως προς το τμήμα της διαδικασίας που αφορά στην ολοκλήρωσή της και τη σύσταση της ευρωπαϊκής εταιρίας με έδρα στην Ελλάδα ανήκει στην αρμόδια υπηρεσία της Νομαρχίας.

Το 14^ο άρθρο προβλέπει υποχρέωση δημοσιότητας για την εγκριτική της συγχώνευσης πράξη της εποπτεύουσας αρχής και για κάθε άλλη σχετική της πράξη.

Το άρθρο 15 καθιερώνει ως αρμόδιο για την αμφισβήτηση της νομιμότητας της σχετικής εγκριτικής πράξης το Μονομελές Πρωτοδικείο της έδρας της εταιρίας (εκουσία δικαιοδοσία).

Το 16^ο άρθρο προβλέπει την εφαρμογή του άρθρου 78 του κ.ν. 2190/1920 για τη διαδικασία συγχώνευσης.

Το **Κεφάλαιο III** αφορά στη σύσταση ευρωπαϊκής εταιρίας χαρτοφυλακίου και περιλαμβάνει τα άρθρα 17 έως και 19. Οι διατάξεις των άρθρων 17 και 18 προβλέπουν δημοσιοποίηση του σχεδίου σύστασης και δικαιώματα προστασίας των μειοψηφούντων μετόχων κατά τρόπο αντίστοιχο με αυτά που προαναφέρθηκαν στο προηγούμενο κεφάλαιο.

Το άρθρο 19 αφορά στην μετατροπή ανώνυμης εταιρίας σε ευρωπαϊκή εταιρία και προβλέπει δημοσιοποίηση του σχεδίου κατά τα προαναφερθέντα στο προηγούμενο κεφάλαιο.

Το **Κεφάλαιο IV** αφορά στη διάρθρωση της εταιρίας και περιλαμβάνει τα άρθρα 20 έως και 27.

Τα άρθρα 20 και 21 αφορούν στην διάρθρωση της εταιρίας που λειτουργεί σύμφωνα με το δυαδικό σύστημα διοίκησης (παράλληλη ύπαρξη «Διευθυντικού Οργάνου» και «Εποπτικού Οργάνου») και το άρθρο 22 στις εταιρίες που λειτουργούν σύμφωνα με το μονιστικό σύστημα διοίκησης («Διοικητικό Όργανο»).

Το άρθρο 23 προσδιορίζει την έκταση της ευθύνης των διευθυντών και των μελών των συλλογικών οργάνων διοίκησης της ευρωπαϊκής εταιρίας, κατά τρόπο ανάλογο με τα ισχύοντα για τις ημεδαπές ανώνυμες εταιρίες.

Το άρθρο 24 δίδει το δικαίωμα στους μετόχους που έχουν μετοχές που αντιστοιχούν σε τουλάχιστον το 5% του καταβεβλη-

μένου κεφαλαίου να ζητήσουν έκτακτη σύγκληση της Γ.Σ. και την εγγραφή επιπλέον θεμάτων στην ημερήσια διάταξη μιας ήδη συγκαλούμενης Γ.Σ.

Το άρθρο 25 δίδει τη δυνατότητα στα αντίστοιχα για κάθε σύστημα όργανα διοίκησης της ευρωπαϊκής εταιρίας να τροποποιούν το Καταστατικό χωρίς απόφαση της Γ.Σ. όταν οι σχετικές διατάξεις είναι αντίθετες προς την ισχύουσα νομοθεσία για το ρόλο των εργαζομένων στην εταιρία αυτή.

Το άρθρο 26 προβλέπει ότι σε περίπτωση μη τήρησης της υποχρέωσης να είναι η κεντρική διοίκηση εγκατεστημένη στην Ελλάδα, η εποπτεύουσα αρχή μπορεί να ζητήσει την επανόρθωση της κατάστασης ή τη μετα-

φορά της έδρας εκτός Ελλάδος και, σε περίπτωση μη συμμόρφωσης, να ανακαλέσει τη σχετική άδεια λειτουργίας.

Το άρθρο 27 προβλέπει τη διαδικασία βεβαίωσης ότι μία ευρωπαϊκή εταιρία διαθέτει ενεργητικό «τουλάχιστον αντίστοιχο» με το κεφάλαιο, όταν η εταιρία αυτή πρόκειται να μετατραπεί σε απλή ανώνυμη εταιρία.

Το **Κεφάλαιο V** περιλαμβάνει τα άρθρα 28 (τελικές διατάξεις), 29 (μεταβατικές διατάξεις) και 30 (ακροτελεύτια διάταξη). Μεταξύ άλλων, προβλέπεται η έκδοση Π.Δ. για την ενσωμάτωση στο ελληνικό δίκαιο της Οδηγίας 2001/86/ΕΚ για το ρόλο των εργαζομένων εντός του πλαισίου της ευρωπαϊκής εταιρίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β

ΤΟ ΙΣΤΟΡΙΚΟ ΤΟΥ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΥ¹

Το υπό κρίση Σχέδιο Νόμου είναι συμπληρωματικό προς τον Κανονισμό 2157/2001 του Συμβουλίου της 8^{ης} Οκτωβρίου 2001 που αφορά στο καταστατικό «της ευρωπαϊκής εταιρίας». Κρίνεται σκόπιμο να παρατεθεί στη συνέχεια μια σύντομη αναφορά στο ιστορικό του Κανονισμού.

Η πορεία διαπραγμάτευσης του εν λόγω νομοθετήματος είναι μακρά και ξεκινάει ήδη από τη δεκαετία του 1960 όταν καταβλήθηκε, σε τεχνοκρατικό επίπεδο, η πρώτη προσπάθεια να συνταχθεί ένα κείμενο που θα θεσμοθετεί μια ευρωπαϊκή εταιρία με ενιαία δομή, ανεξαρτήτως της χώρας στην οποία έχει την έδρα της. Οι πρώτες προσπάθειες ήταν πολύ φιλόδοξες καθώς επιχειρούσαν να ρυθμίσουν ενιαία το σύνολο των ζητημάτων, ακόμη και ζητήματα της εταιρίας αυτής που βρίσκονται εκτός του συνήθους πλαισίου παρεμβάσεων της Ε.Ο.Κ., όπως η φορολογία και η συμμετοχή των εργαζομένων. Ειδικά το τελευταίο ζήτημα αφορούσε το πώς θα διαμορφωνόταν η συμμετοχή των εργαζομένων σε μία νέα εταιρία –την ευρωπαϊκή εταιρία– στην οποία θα απασχολούνταν εργαζόμενοι από περισσότερες από μια χώρες και, συνεπώς, εργαζόμενοι που είχαν, σε μι-

κρό ή μεγάλο βαθμό, διαφορετικά συστήματα συμμετοχής κατά το εθνικό τους δίκαιο.

Σταδιακά έγινε σαφές ότι οι διαφωνίες ήταν τόσο μεγάλες ώστε δεν θα ήταν δυνατόν να δημιουργηθεί ενιαία δομή χωρίς παραπομπές στα εθνικά δίκαια. Η Ευρωπαϊκή Ο.Κ.Ε. σε γνωμοδότησή της το 1990², εξέφραζε την ανησυχία της για υπερβολική απομάκρυνση από την αρχή του ενιαίου χαρακτήρα του Καταστατικού της Ευρωπαϊκής Εταιρίας (παρ. 1.2). Ειδικότερα ως προς το ζήτημα της συμμετοχής των εργαζομένων, αναγνώριζε ότι δεν ήταν δυνατή –σε εκείνη τουλάχιστον τη φάση– η επίτευξη ομοφωνίας και αναγνώριζε ότι η διαμόρφωση ποικίλων προτύπων συμμετοχής «θα μπορούσε να διευκολύνει τη δυνατότητα αποδοχής της και συνεπώς επιβολής της από πολιτικής πλευράς» (παρ. 1.7.2).

Σημαντική ώθηση ως προς τα εργασιακά ζητήματα του συζητούμενου νομοθετήματος έδωσε το 1997 η πρόταση της λεγόμενης επιτροπής Davignon να δοθεί προτεραιότητα στη διαδικασία των ανά δημιουργούμενη εταιρία διαπραγματεύσεων και επικουρικά να συνταχθούν διατάξεις που θα διέ-

-
1. Χρήσιμες πληροφορίες για τη σύντομη αυτή αναφορά στην προϊστορία του κανονισμού αντλήθηκαν από το άρθρο του *Ευάγγελου Περράκη* Ο Κανονισμός 2157/2001 για την Ευρωπαϊκή Εταιρία (Societas Europaea- Η αμφίβολη λύση ενός παλιού προβλήματος, Δ.Ε.Ε. 9, 493 (2003) καθώς και από τις γνωμοδοτήσεις της ευρωπαϊκής Ο.Κ.Ε. επί του θέματος.
  2. Ε.Ε. C 124/34 (21.5.1990) με τίτλο «Γνωμοδότηση για την πρόταση κανονισμού (ΕΟΚ) του Συμβουλίου περί του καταστατικού της Ευρωπαϊκής Εταιρίας και την πρόταση κανονισμού (ΕΟΚ) του Συμβουλίου που συμπληρώνει το καταστατικό της ΕΕ όσον αφορά τη θέση των εργαζομένων».

που το ζήτημα της συμμετοχής των εργαζομένων σε περίπτωση που αποτύχουν οι διαπραγματεύσεις μεταξύ ευρωπαϊκής εταιρίας και εκπροσώπων των εργαζομένων. Τη λύση αυτή έκρινε ικανοποιητική και η Ευρωπαϊκή Ο.Κ.Ε. σε γνωμοδότησή της το 1998³ και ιδιαίτερα τη λύση της θέσπισης «διατάξεων αναφοράς» σε περίπτωση αποτυχίας των διαπραγματεύσεων. Παράλληλα, ζήτησε να δημιουργηθεί διαφορετικό καταστατικό για τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις, καθώς έκρινε ότι το καταστατικό της ευρωπαϊκής εταιρίας δεν θα ήταν πρόσφορο για μικρομεσαίες επιχειρήσεις (παρ. 3.9 της γνωμοδότησης αυτής).⁴

Τελικά, το 2000 επιτεύχθηκε σε επίπεδο κορυφής πολιτική συμφωνία για την προώθηση κανονισμού ως προς την ευρωπαϊκή εταιρία και οδηγίας ως προς το ρόλο των εργαζομένων σε αυτήν. Αποτέλεσμα αυτής της πολιτικής συμφωνίας ήταν η κατάρτιση του Κανονισμού 2157/2001, στον οποίο αφορά το υπό κρίση Σχέδιο Νόμου, και η Οδηγία 2001/86/ΕΚ για το ρόλο των εργαζομένων στην Ε.Ε.

Η δημιουργία καταστατικού ειδικά για τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις παραμένει σε εκκρεμότητα.

-
3. Ε.Ε. C 129/0001 (27.4.1998) με τίτλο «Γνωμοδότηση της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής για το 'Καταστατικό της ευρωπαϊκής εταιρίας'».
  4. Βλ. και Γνώμη Πρωτοβουλίας της Ευρωπαϊκής Ο.Κ.Ε. CES 363/2002 με τίτλο «Καταστατικό Ευρωπαϊκής Εταιρίας για τις ΜΜΕ».

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ'

ΓΕΝΙΚΗ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ

Με το εν λόγω Σχ/Ν ρυθμίζονται θέματα που αφορούν στις σχέσεις της ευρωπαϊκής εταιρίας με τις αρχές, όπως το αρμόδιο όργανο εποπτείας καθώς και ορισμένα άλλα, που ο Κανονισμός συνειδητά παρέχει ευχέρεια ρύθμισης στα ίδια τα κράτη μέλη, όπως το θέμα της ευθύνης των μελών των οργάνων διοίκησης κ.λπ.

Ως εκ τούτου, η Ο.Κ.Ε. δεν θα προχωρήσει σε μία Γενική Αξιολόγηση του νομοθετήματος, καθώς ο κύριος κορμός του δημιουργούμενου νομικού πλαισίου αφορά ένα κοινοτικό Κανονισμό που έχει ήδη τεθεί σε ισχύ αυτοδικαίως (από τον Οκτώβριο του 2004), αφού πρώτα αποτέλεσε επί πολλά έτη αντικείμενο συζήτησης στο πλαίσιο των κοινοτικών οργάνων, περιλαμβανομένης και της Ευρωπαϊκής Ο.Κ.Ε.

Γι' αυτό, οι παρατηρήσεις της Ο.Κ.Ε., σε επίπεδο Γενικής Αξιολόγησης θα αφορούν το σύνολο του δημιουργούμενου με τον Κανονισμό θεσμικού πλαισίου και όχι απλώς τις έτσι κι αλλιώς συμπληρωματικού χαρακτήρα διατάξεις του Σχ/Ν:

α. Η «ευρωπαϊκή εταιρία», όπως αποτυπώθηκε στον Κανονισμό είναι ένας θεσμός πολύ μικρότερης εμβέλειας από αυτόν που θα περίμενε κανείς από μία συνεπή πορεία προς την ευρωπαϊκή ενοποίηση.

Ενώ θα ανέμενε κανείς να εισάγεται μία συμπαγής μορφή εταιρίας με δικό της ομοίομορφο δίκαιο προκειμένου να υπηρετήσει τις επιχειρηματικές αναδιαρθρώσεις στην εσωτερική αγορά, κάτι τέ-

τοιο δεν κατέστη δυνατόν από την αδυναμία των κρατών μελών να συμφωνήσουν σε ένα ενιαίο σύστημα εταιριών. **Το αποτέλεσμα του επελθόντος εν τέλει συμβιβασμού μεταξύ των κρατών μελών της Ε.Ε. αποτελεί ένα εξαιρετικά περίπλοκο σύστημα κανόνων ευρωπαϊκού και εθνικού δικαίου.**

Έτσι, εύλογα δημιουργείται το συμπέρασμα ότι ο νέος θεσμός θα αξιοποιηθεί μόνο από μεγάλες εταιρίες που διαθέτοντας δικά τους νομικά επιτελεία θα μπορούν να εκτιμήσουν τα πλεονεκτήματα και τα μειονεκτήματα του νέου θεσμού και να τον αξιοποιήσουν ή όχι. Θα πρέπει, όμως, να τονισθεί ότι **ο νέος θεσμός θα είναι αμφίβολης χρησιμότητας για τις μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις για τις οποίες η περιπλοκότητα του θεσμού θα λειτουργήσει αποτρεπτικά**. Γι' αυτό είναι ανάγκη να υλοποιηθεί η πρόταση της ευρωπαϊκής Ο.Κ.Ε. για δημιουργία καταστατικού που θα αφορά στις μικρομεσαίες επιχειρήσεις.

β. Έστω και έτσι πάντως, ο νέος θεσμός –μεταξύ άλλων- παρέχει δύο δυνατότητες στις εθνικές εταιρίες που μέχρι σήμερα δεν ήταν εφικτές: τη συγχώνευση μεταξύ εταιριών που έχουν έδρα σε διαφορετικά κράτη μέλη και τη δυνατότητα μεταφοράς της έδρας από ένα κράτος σε ένα άλλο.

γ. Η θέσπιση του νέου αυτού θεσμικού πλαισίου, και δεδομένου ότι η λειτουργία

της εταιρίας αυτής θα διέπεται σε σημαντικό βαθμό από το εθνικό δίκαιο και τις εθνικές διαδικασίες, καθιστά ακόμη πιο έντονη την ανάγκη για ένα εκσυγχρονισμό του θεσμικού πλαισίου λειτουργίας των εταιριών στη χώρα μας. Ειδικότερα, **υπογραμμίζει την έτσι και αλλιώς διαπιστωμένη ανάγκη για συνολική επανεξέταση του κ.ν. 2190/1920 για τις ανώνυμες εταιρίες** προς το σκοπό του εκσυγχρονισμού των διατάξεών του.

δ. Η δημιουργία της νέας αυτής δομής που ξεπερνάει τα εθνικά όρια, γεννά την ανάγκη δημιουργίας νέων διαδικασιών για τη διαβούλευση μεταξύ εργαζομένων και διοίκησης της ευρωπαϊκής εταιρίας, προκειμένου να μην καταστούν κενές περιεχομένου οι διαδικασίες διαβούλευσης και διαπραγμάτευσης που έχουν αρθρωθεί γύρω από το παραδοσιακό πλαίσιο λειτουργίας των εθνικών εταιριών. Το κενό αυτό έρχεται να καλύψει η Οδηγία 2001/86/ΕΚ του Συμβουλίου της 8^{ης} Οκτωβρίου 2001 για τη συμπλήρωση του καταστατικού της ευρωπαϊκής εταιρίας όσον αφορά το ρόλο των εργαζομένων και η οποία ακόμη δεν έχει ενσωματωθεί στο εθνικό μας δίκαιο. Για το λόγο αυτό, **θα πρέπει παράλληλα με την ψήφιση του υπό κρίση Σχεδίου Νόμου να εκδοθεί το Προεδρικό Διάταγμα που θα ενσωματώνει στο εθνικό δίκαιο την κοινωτική Οδηγία⁵ αξιοποιώντας και την εργασία της Επιτροπής που έχει ήδη συ-**

σταθεί προς το σκοπό αυτό με τη συμμετοχή και των κοινωνικών εταίρων.

Επί του περιεχομένου του Προεδρικού Διατάγματος, η Ο.Κ.Ε. επιφυλάσσεται να τοποθετηθεί όταν αυτό της αποσταλεί προς γνωμοδότηση.

ε. Με τον Κανονισμό δίδεται η δυνατότητα δημιουργίας εταιριών που θα εφαρμόζουν το δυαδικό σύστημα εταιρικής διακυβέρνησης (συνύπαρξη διοικητικού και εποπτικού συμβουλίου) ακόμη και σε χώρες που δεν το προβλέπει μέχρι σήμερα η εθνική τους νομοθεσία. Το Σχέδιο Νόμου προβλέπει ορισμένες ρυθμίσεις για τη λειτουργία των εταιριών αυτών, πλην όμως **εκτιμάται ότι τα ζητήματα που δημιουργούνται από το δυαδικό σύστημα είναι τόσα πολλά που δεν επαρκούν οι διατάξεις του Κανονισμού και του συγκεκριμένου Σχεδίου Νόμου για να δώσουν πλήρεις απαντήσεις τόσο σε εκείνους που θα θελήσουν να ιδρύσουν τέτοιου είδους εταιρίες όσο και στις δημόσιες αρχές που θα συνεργασθούν μαζί τους**. Η Ο.Κ.Ε. πιστεύει σχετικά ότι ο θεσμός θα είναι πιο εύχρηστος και πιο αποτελεσματικός αν υπάρξει μια ειδικότερη επεξεργασία του συγκεκριμένου θέματος.

στ. Η λειτουργία της ευρωπαϊκής εταιρίας αναπόφευκτα θα δημιουργήσει κάποιες διοικητικές δυσχέρειες στην πρώτη φάση, καθώς καμία υπηρεσία δεν είναι εξοικειωμένη με το νέο αυτό θεσμό. Είναι

5. Η έκδοση του Π.Δ. δεν είναι απαραίτητο να γίνει μετά τη θέση σε ισχύ του νόμου, καθώς η σχετική εξουσιοδότηση για την έκδοσή του πηγάζει απευθείας από το νόμο περί προσχώρησης της χώρας μας στις Ευρωπαϊκές Κοινότητες και ως εκ περισσοῦ προβλέπεται από το άρθρο 2 παρ. 2 του Σχ/Ν. Κατά συνέπεια, η δημοσίευση του νέου νόμου και του Π.Δ. μπορούν να συμπέσουν.

ανάγκη, μετά την ψήφιση του Σχ/Ν, να υπάρξει η κατάλληλη ενημέρωση των αρμοδίων υπηρεσιών, ώστε να μειωθούν κατά το δυνατόν τα προβλήματα που εύλογα κανείς αναμένει σε τέτοιες περιπτώσεις. Αντίστοιχη ενημέρωση (ενδεχομένως και με τη σύνταξη υποδείγματος καταστατικού που θα αποτυπώνει τις διατάξεις του Κανονισμού και τις εφαρμοστέες διατάξεις του Σχ/Ν και του νόμου περί ανωνύμων εταιριών) θα πρέπει να υπάρξει και προς την κατεύθυνση των εταιριών, οι οποίες άλλωστε είναι και αυτές που μπορούν να αξιοποιήσουν το θεσμό.

- ζ. Ορισμένα σημεία του Σχεδίου Νόμου θα ήταν σκόπιμο να αναδιατυπωθούν, προκειμένου να γίνουν πιο κατανοητά για τον αναγνώστη. Ενδεικτικά αναφέρεται ότι θα πρέπει να εμπλουτισθεί το άρθρο των ορισμών με το περιεχόμενο των εννοιών «μονιστικό» και «δυναμικό σύστημα διακυβέρνησης» και των αντίστοιχων οργάνων διοίκησης, τα δε αντίστοιχα άρθρα να αναδιατυπωθούν ανάλογα. Επίσης, τα άρθρα 23 επ. θα πρέπει να διακριθούν ως ξεχωριστό κεφάλαιο από τα άρθρα 20-22, ώστε να είναι σαφές ότι αφορούν και τα δύο συστήματα διοίκησης.

Πέραν των ανωτέρω θέσεων, οι οποίες διατυπώθηκαν ομόφωνα, εκφράσθηκε και η ακόλουθη άποψη:

Η θεσμοθέτηση της Ευρωπαϊκής Εταιρίας θα μπορούσε να αποτελέσει βήμα για την ανάπτυξη της υγιούς επιχειρηματικής δραστηριότητας στις νέες συνθήκες που διαμορφώνουν η διεύρυνση της Ευρωπαϊκής Ένωσης και η καθιέρωση του ενιαίου νομίσματος. Η Ευρωπαϊκή Εταιρία θα μπορούσε να δώσει τη δυνατότητα στις ευρωπαϊκές επι-

χειρήσεις να μειώσουν σημαντικά το κόστος λειτουργίας τους σε ευρωπαϊκό επίπεδο αποκομίζοντας σημαντικά οφέλη που θα προέκυπταν από τις οικονομίες κλίμακος και φάσματος. Σε ένα τέτοιο πλαίσιο, θα ήταν εφικτή η δημιουργία νέων και μόνιμων θέσεων εργασίας υψηλής παραγωγικότητας που αναπόφευκτα θα δημιουργούσαν μεγαλύτερα εισοδήματα και καλύτερες συνθήκες εργασίας για τους ευρωπαίους εργαζόμενους.

Δυστυχώς, οι εσκεμμένες ασάφειες που αφήνει τόσο ο κανονισμός όσο και η οδηγία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής δημιουργεί βάσιμες υποψίες ότι όλα αυτά είναι μία ακόμη προσπάθεια να ισορροπήσουν οι εργασιακές σχέσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης στο ελάχιστο δυνατό επίπεδο, προσδιοριζόμενο κυρίως από τις 10 νέες χώρες που ενσωματώθηκαν στην ευρωπαϊκή οικογένεια το 2004 . Και αυτό είναι το πρώτο βήμα, διότι στην επόμενη φάση αυτή η ισορροπία θα επέλθει σε ακόμη κατώτερο επίπεδο προσδιοριζόμενο από τις εργασιακές σχέσεις και τις συνθήκες εργασίας χωρών όπως η Κίνα και η Ινδία. Φαίνεται πως το ευρωπαϊκό κεφάλαιο έχει διαλέξει τον εύκολο δρόμο μεγιστοποίησης των κερδών του μέσω της μείωσης του κόστους εργασίας, αντί του δύσκολου και παραγωγικού δρόμου της αύξησης των επενδύσεων σε τομείς υψηλής τεχνολογίας και καινοτομίας όπου υψηλότερα απόλυτα κέρδη θα συνδυάζονται με απόλυτες και σχετικές αυξήσεις των εισοδημάτων των εργαζομένων.

Η παραπάνω θέση στηρίζεται τόσο στην οδηγία της Ευρωπαϊκής Ένωσης όσο και σε άλλες πρόσφατες προσπάθειες καταστράτηγησης των εργασιακών σχέσεων (βλέπε την απόπειρα καθιέρωσης της οδηγίας Bolgenstein). Η οδηγία για την εφαρμογή

του κανονισμού που θεσμοθετεί την Ευρωπαϊκή Εταιρεία αφήνει πολλά αναπάντητα ερωτήματα που εύλογα δημιουργούν μεγάλο προβληματισμό στους εργαζόμενους. Πρώτον, η οδηγία δεν ξεκαθαρίζει το εύρος των διαπραγματεύσεων που δικαιούται να κάνει η ειδική διαπραγματευτική ομάδα. Μπορεί για παράδειγμα να διαπραγματεύεται ζητήματα που έχουν ήδη λυθεί σε επίπεδο ΕΓΣΣΕ; Και πώς διασφαλίζεται ότι δεν θα το κάνει όταν η ίδια η οδηγία αναφέρει ότι η συμμετοχή των συνδικαλιστικών οργανώσεων είναι δυναμική και όχι αναγκαστική και μπορεί να γίνει μόνο αφού ζητηθεί από την ειδική διαπραγματευτική ομάδα. Αν η οδηγία ήθελε να διασφαλίσει τους εργαζόμενους θα καθιστούσε τη συμμετοχή της ανώτερης συνδικαλιστικής οργάνωσης των εργαζομένων υποχρεωτική.

Το δεύτερο ζήτημα που αφήνεται να αιωρείται είναι ο ρόλος των εθνικών νομοθεσιών. Η φύση της Ευρωπαϊκής Εταιρείας είναι τέτοια που επιτρέπει τη χωρίς κόστος δραστηριοποίηση σε δύο ή περισσότερες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Είναι αυτονόητο ότι ένα από τα κριτήρια απόφασης των επιχειρήσεων αυτών είναι και η επικρατούσα εθνική νομοθεσία. Η επιλογή της χώρας με την ευνοϊκότερη εργασιακή νομοθεσία είναι αναμενόμενη. Θα συμβεί, όμως, και κάτι χειρότερο. Πολλές ευρωπαϊκές χώρες θα αναγκαστούν να προσαρμόσουν, αν όχι *de jure* σίγουρα *de facto*, τις εργασιακές τους σχέσεις στις χαμηλότερες επικρατούσες σε επίπεδο Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η οδηγία μπορεί να μην είχε σκοπό μια τέτοια εξέλιξη, σίγουρα όμως την ενθαρρύνει και σε κάθε περίπτωση δεν την αποτρέπει. Η αποτροπή θα ήταν εφικτή, αν η Οδηγία ξεκάθαρα προέβλεπε ότι οι εργαζόμενοι των χωρών ή εταιριών θα είχαν το δικαίωμα να επιλέξουν το εργασιακό κα-

θεστώ της χώρας ή εταιρείας που επιθυμούσαν. Με αυτόν τον τρόπο, τα μεγάλα οικονομικά οφέλη της Ευρωπαϊκής Εταιρείας θα μοιραζόντουσαν μεταξύ των συντελεστών της παραγωγής, αν όχι ίσα, τουλάχιστον ένα μέρος θα πήγαινε στην εργασία. Τώρα αυτό που επιχειρείται είναι η συνολική κάρπωση αυτών των ωφελειών από το κεφάλαιο και αντί να αυξηθεί το εισόδημα των εργαζομένων θα μειωθεί. Αν αυτό είναι το σενάριο, τότε αποτελεί απορίας άξιο γιατί οι εργαζόμενοι θα πρέπει να συμμετέχουν στις ειδικές διαπραγματευτικές ομάδες.

Η Οδηγία, όμως, επιχειρεί και κάτι χειρότερο που δεν μπορεί να διαπιστωθεί από μία απλή ανάγνωση. Καταστρατηγεί το μοντέλο της ΕΓΣΣΕ, επιτρέποντας ή μη ρητώς αποτρέποντας τη συζήτηση θεμάτων που αφορούν κεντρικά εργασιακά ζητήματα, όπως του ωραρίου, των απολύσεων, του επιπέδου μισθών και των γενικότερων εργασιακών δικαιωμάτων και υποχρεώσεων. Η Οδηγία θα έπρεπε να ξεκαθαρίσει ότι τα δικαιώματα των εργαζομένων δεν θίγονται και όχι να επαφίεται αυτό στο κάθε κράτος μέλος (βλ. Άρθρα 13, 37 παρ.8, 39 παρ.5, 41 παρ.3, 48 παρ.1β και 48 παρ.2). Αν η συγκυρία ενός κράτους επιτρέπει να θιγούν τα δικαιώματα των εργαζομένων, τότε αυτό αποτελεί έμμεσο τρόπο πίεσης και για τις άλλες χώρες να εφαρμόσουν πιο καταπιεστικές συνθήκες εργασίας και για τους δικούς τους εργαζόμενους. Και επειδή η οικονομία αποτελείται από κλάδους και επιχειρήσεις που είναι συγγκινωνούντα δοχεία, οι σχέσεις αυτές πολύ εύκολα μπορούν να εξαπλωθούν και στις άλλες εταιρίες που δεν έχουν τη νομική ισχύ της Ευρωπαϊκής Εταιρείας. Από αυτή τη σκοπιά το τι συμβαίνει στις ευρωπαϊκές εταιρίες δεν μπορεί να αφήνει αδιάφορους τους εργαζομένους των άλλων επιχειρήσεων. **Σε κά**

θε περίπτωση, το Προεδρικό Διάταγμα θα πρέπει να αναπληρώσει την παράληψη αυτή της Οδηγίας και να επιβεβαιώσει τον κανόνα ότι καμία συμφωνία στο επίπεδο της ευρωπαϊκής εταιρίας δεν μπορεί να θίξει σε βάρος των εργαζομένων διατάξεις από την ΕΓΣΣΕ και τις άλλες υπέρτερες συλλογικές συμβάσεις εργασίας.

Χαρακτηριστικό παράδειγμα τις παραπάνω ανησυχίας είναι και η ελληνική προσπά-

θεια εφαρμογής του κανονισμού και της οδηγίας περί της ευρωπαϊκής εταιρίας. Προτάσσεται ο νόμος αντί του Προεδρικού Διατάγματος, δημιουργώντας μία σκόπιμη σύγχυση όσον αφορά στις προθέσεις της κυβέρνησης. Το σωστό θα ήταν να ετοιμαστεί και να δοθεί για συζήτηση το Π.Δ. που αποτελεί και τη μόνη θεσμική μας υποχρέωση και προσδιορίζει και το εύρος των δικαιωμάτων των εργαζομένων που συμμετέχουν στην ευρωπαϊκή εταιρία.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ'

ΚΑΤ' ΑΡΘΡΟΝ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

Κεφάλαιο Ι Γενικές Διατάξεις

Άρθρο 1 Ορισμοί

Ισχύει η παρατήρηση του κεφαλαίου της Γενικής Αξιολόγησης για την ανάγκη εμπλουτισμού των ορισμών, ώστε να γίνει πιο κατανοητό το Σχέδιο Νόμου.

Επίσης, για λόγους ενότητας της ορολογίας, ο όρος «Ευρωπαϊκή Εταιρία» θα πρέπει να αναγράφεται με γιώτα –όπως είναι δηλαδή στην επίσημη ελληνική έκδοση του Κανονισμού- και όχι με έψιλον γιώτα όπως στο Σχέδιο Νόμου.

Άρθρο 2 Φύση και Μορφή Εταιρίας

Παρ. 2

Για λόγους ακριβολογίας, η λέξη «ημέρα» θα πρέπει να αντικατασταθεί από τη λέξη «ημερομηνία».

Δεδομένης της ιδιαιτερότητας της Ευρωπαϊκής Εταιρίας που δημιουργείται με τη συγχώνευση δύο ή περισσότερων εταιριών από διαφορετικές χώρες, θα πρέπει να διευκρινισθεί ο τύπος και η δημοσιότητα την οποία θα πρέπει να λάβει η δήλωση της εταιρίας περί υποκατάστασης στα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις της που δημιουργήθηκαν κατά το ιδρυτικό της στάδιο.

Άρθρο 4 Εφαρμοστές διατάξεις

Το Σχέδιο Νόμου παραπέμπει, μεταξύ άλλων, στην ελληνική νομοθεσία για ανώνυμες εταιρίες. Δεδομένου ότι το άρθρο 3 παρ. 2 του Κανονισμού δίδει τη δυνατότητα θέσπισης και μονοπρόσωπων ευρωπαϊκών εταιριών, θα πρέπει να υπάρξει παραπομπή και στο άρθρο 43^α του νόμου 3190/1955 περί μονοπρόσωπης εταιρίας.

Θα πρέπει να διευκρινισθεί, επίσης, ότι στη νομοθεσία περί ανωνύμων εταιριών περιλαμβάνεται και αυτή για τις ανώνυμες συνεταιριστικές εταιρίες.

Άρθρο 5 Μετοχικό Κεφάλαιο

Εκ παραδρομής δεν έχει αναγραφεί το γράμμα «κ.» πριν το ν. 2190/1920.

Άρθρο 6 Έδρα και μεταφορά αυτής

Παρ. 3

Προβλέπεται ότι σε περίπτωση μεταφοράς της έδρας Εταιρίας που έχει καταχωρηθεί στην Ελλάδα, οι μέτοχοι που τάχθηκαν κατά της απόφασης μεταφοράς μπορούν να απαιτήσουν από την εταιρία να εξαγοράσει τις μετοχές τους «εφ' όσον συντρέχει σπουδαίος λόγος».

Θα πρέπει να διευκρινισθεί ρητά στο νόμο ότι η διάταξη αφορά σε μεταφορά της έδρας εκτός της χώρας και όχι εντός αυτής.

Η απαίτηση συνδρομής «σπουδαίου λόγου» θα δημιουργήσει ερμηνευτικά προβλήματα και ενδεχομένως δικαστικές διαμάχες. Θα πρέπει να εξετασθεί μήπως είναι σκοπιμότερο να μην απαιτείται η «συνδρομή σπουδαίου λόγου» για την εξαγορά των μετοχών.

Κεφάλαιο II Σύσταση

Παρατηρείται ότι το Κεφάλαιο αφορά στη σύσταση δια συγχωνεύσεως και όχι γενικά σε κάθε περίπτωση σύστασης ευρωπαϊκής εταιρίας. Ο τίτλος του Κεφαλαίου θα πρέπει να συμπληρωθεί σχετικά.

Το άρθρο 19 αφορά σε διαφορετικό τρόπο σύστασης ευρωπαϊκής εταιρίας και θα πρέπει –για λόγους νομοτεχνικής αρτιότητας- να αποτελέσει ξεχωριστό κεφάλαιο μετά από τα κεφάλαια που αφορούν διαδοχικά στη σύσταση δια συγχωνεύσεως και στη σύσταση εταιρίας χαρτοφυλακίου.

Για λόγους καλύτερης κατανόησης του νέου θεσμικού πλαισίου από τον πολίτη, θα πρέπει να αναφερθούν στο νόμο και οι άλλες δυνατότητες σύστασης ευρωπαϊκής εταιρίας που δίδει ο Κανονισμός, δηλαδή η σύσταση θυγατρικής ευρωπαϊκής εταιρίας από ανώνυμη εταιρία και η σύσταση θυγατρικής ευρωπαϊκής εταιρίας από άλλη ευρωπαϊκή εταιρία. Έστω και εάν για αυτούς τους τρόπους σύστασης δεν φαίνεται να χρειάζονται ιδιαίτερες ελληνικές ρυθμίσεις, ο νόμος πρέπει να τις περιέχει, ώστε να έχει

και πληρότητα ενημέρωσης του αναγνώστη του.

Άρθρο 11

Δίνεται η δυνατότητα στην αρμόδια Δ.Ο.Υ. ή και σε κάθε άλλη αρμόδια αρχή να αποτρέψει τη συγχώνευση εάν συντρέχει λόγος δημόσιου συμφέροντος.

Η διάταξη αντιμετωπίζεται με επιφυλάξεις. Δεδομένου ότι το άρθρο 6 παρ. 5 προβλέπει έτσι και αλλιώς ότι πρέπει να προσκομισθεί φορολογική και ασφαλιστική ενημερότητα, δεν γίνεται σαφές ποιο άλλο δημόσιο συμφέρον μπορεί να συντρέχει σε ό,τι αφορά ειδικότερα τη Δ.Ο.Υ. προκειμένου να παρεμποδίσει τη συγχώνευση.

Επίσης, προβληματισμό προκαλεί η αόριστη αναφορά σε κάθε «άλλη αρμόδια κατά περίπτωση αρχή». Θα πρέπει να είναι πιο συγκεκριμένη η αναφορά. Σε κάθε περίπτωση, σκοπιμότερο είναι να ανατεθεί η σχετική ευθύνη σε ένα αρμόδιο Υπουργό ο οποίος, μετά από σχετικές βέβαια υπηρεσιακές εισηγήσεις, θα είναι σε θέση να εκτιμήσει όλες τις παραμέτρους μιας τέτοιας απόφασης.

Άρθρο 12

Προστασία μετόχων μειοψηφίας

Προβλέπεται δικαίωμα των μετόχων που αντιτάχθηκαν στη λήψη της απόφασης περί συγχώνευσης να ζητήσουν από την εταιρία την εξαγορά των μετοχών τους εάν συντρέχει «σπουδαίος λόγος, ιδίως αν η σχέση ανταλλαγής είναι ιδιαίτερα δυσμενής γι' αυτούς».

Για λόγους ασφάλειας του δικαίου προτείνεται να απαλειφθεί η αναφορά στον

σπουδαίο λόγο και η λέξη «ιδίως» και να προβλέπεται το δικαίωμα εξαγοράς απλώς στις περιπτώσεις όπου «η σχέση ανταλλαγής είναι δυσμενής».

Άρθρο 15

Ακυρότητα συγχώνευσης

Η παραπομπή στα άρθρα 11 και 12 είναι προφανώς εσφαλμένη και αντανακλά την αρίθμηση του προγενέστερου Σχεδίου Νόμου. Η ορθή παραπομπή αφορά στα άρθρα 13 και 14.

Κεφάλαιο IV

Διάρθρωση της εταιρίας

Άρθρο 26

Μεταφορά της κεντρικής διοίκησης

Παρ. 1

Η αναφορά στην παρ. 1 του άρθρου 5 γίνεται προφανώς εκ παραδρομής. Το ορθό είναι να γίνει αναφορά στην παρ. 1 του άρθρου 6.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ Ο.Κ.Ε.

Νικόλαος Αναλυτής

Στην Ολομέλεια της 19ης Σεπτεμβρίου 2005 παρέστησαν τα κάτωθι Μέλη
της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής:

ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Αναλυτής Νικόλαος

ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΙ

Κεφάλας Χαράλαμπος
Εκπρόσωπος Ε.Σ.Ε.Ε.

Πολίτης Δημήτρης
Γ.Σ.Ε.Ε.

Λιόλιος Νικόλαος
Μέλος Δ.Σ. ΠΑ.Σ.Ε.ΓΕ.Σ.

Α' ΟΜΑΔΑ

Αλέπης Μιχάλης
Πρόεδρος Δ.Σ. Σ.Α.Τ.Ε.
Αντζινάς Νικόλαος
Αντιπρόεδρος Δ.Σ. Γ.Σ.Ε.Β.Ε.Ε.
Ντουτούμης Γεώργιος
Εκπρόσωπος Γ.Σ.Ε.Β.Ε.Ε.
σε αναπλήρωση του
Ασημακόπουλου Δημητρίου
Προέδρου Δ.Σ. Γ.Σ.Ε.Β.Ε.Ε.
Γκοτσόπουλος Χρήστος
Εκπρόσωπος Ε.Σ.Ε.Ε.
Ζαχαρέλης Σταύρος
Εκπρόσωπος Γ.Σ.Ε.Β.Ε.Ε.
Κουμάντου Ρένα
Εκπρόσωπος Σ.Ε.Β.
Κουτσοβίτου Αναστασία
Εκπρόσωπος Σ.Ε.Β.
Μητρογιαννοπούλου Δήμητρα
Εκπρόσωπος Σ.Ε.Β.
Ρερρές Κυριάκος
Γενικός Διευθυντής Π.Ο.Ξ.
Σκορίνης Νικόλαος
Γενικός Γραμματέας Δ.Σ. Γ.Σ.Ε.Β.Ε.Ε.
Στεφάνου Ιωάννης
Εκπρόσωπος Σ.Ε.Β.
Τσατήρης Γεώργιος
Ένωση Ελληνικών Τραπεζών
Χαντζαρίδης Κωνσταντίνος
Εκπρόσωπος Ε.Σ.Ε.Ε.

Β' ΟΜΑΔΑ

Αυγητίδης Ελευθέριος
Γ.Σ.Ε.Ε.
Βουλγαράκης Δημήτριος
Γ.Σ.Ε.Ε.
Μπούρχας Κωνσταντίνος
Γ.Σ.Ε.Ε.
Ηλιόπουλος Ηλίας
Α.Δ.Ε.Δ.Υ.
Κουτσιμπογιώργος Γεώργιος
Γ.Σ.Ε.Ε.
Κωνσταντινίδης Ιωάννης
Γ.Σ.Ε.Ε.
Λαϊμός Στέφανος
Γ.Σ.Ε.Ε.
Ξενάκης Βασίλειος
Α.Δ.Ε.Δ.Υ.
Παπαντωνίου Κωνσταντίνος
Α.Δ.Ε.Δ.Υ.
Αποστολόπουλος Αναστάσιος
Α.Δ.Ε.Δ.Υ.
Πεπόνης Εμμανουήλ
Γ.Σ.Ε.Ε.
Πλευράκης Μιχάλης
Γ.Σ.Ε.Ε.
Μπάρλος Αλέξανδρος
Γ.Σ.Ε.Ε.
σε αναπλήρωση του
Πολυζωγόπουλου Χρήστου
Προέδρου Γ.Σ.Ε.Ε.
Τούσης Αθανάσιος
Γ.Σ.Ε.Ε.

Γ' ΟΜΑΔΑ

Γιαννόπουλος Παρασκευάς
Πρόεδρος Ο.Ε.Ε.
Καφύρας Χαράλαμπος
Μέλος Γ.Σ. ΠΑ.Σ.Ε.ΓΕ.Σ.
σε αναπλήρωση του
Καραμίχα Τζανέτου
Προέδρου Δ.Σ. ΠΑ.Σ.Ε.ΓΕ.Σ.
Κουκουλάκης Ζαχαρίας
Μέλος Δ.Σ. ΓΕ.Σ.Α.Σ.Ε.
Μπέσης Κωνσταντίνος
Εκπρόσωπος ΓΕΩ.Τ.Ε.Ε.
Δεκαβάλλας Ιωάννης
Εκπρόσωπος Κ.Ε.Δ.Κ.Ε.
σε αναπλήρωση του
Σκυλακάκη Θεόδωρου
Αντιδημάρχου Αθηναίων/
Εκπροσώπου Κ.Ε.Δ.Κ.Ε.
Τσεμπερλίδης Νικόλαος
Πρόεδρος Δ.Σ. ΚΕ.Π.ΚΑ.

ΓΕΝΙΚΟΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

Γρηγόριος Παπανίκος

ΤΜΗΜΑ ΔΗΜΟΣΙΩΝ & ΔΙΕΘΝΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ ΤΗΣ Ο.Κ.Ε.

Για κάθε πληροφορία σχετικά με το έργο και τη λειτουργία της Ο.Κ.Ε. είναι στη διάθεσή σας το Τμήμα Δημοσίων & Διεθνών Σχέσεων της Επιτροπής, υπό τη διεύθυνση της Δρος Μάρθας Θεοδώρου.

Τηλ.: (210) 9249510-2, Fax: (210) 9249514, e-mail: iproke@otenet.gr